

Antoni Balzani

in Alghero. Cara de roses

Editrice Sarda Fratelli Fossataro, Cagliari 1961

LA TORRE DE SULIS

Davant a la marina oberta

al sol que en tot el dia

calenta los escolls

de l'escollera antiga i de la nova,

és la mia vista entera:

dos mons que miran de costat

nel gran encant

de aqueix lloc bell.

De aquí mirava el mar a ventall

ei desdixat Madalení

que per vint anys entristit

és amb mi:

a drints fred, de foras tanta sol:

un poc de bé mesclat al mal;

Així que la vista de les Trones

que obriva el cor a una visió de or,

legu entopava un trist escoll,

la llàstima del Tro.

(pag. 349)

* * *

LA TORRE DE GARIBALDI

Encastonada com jo só

a dues ales del bastió

lo quadret
és legu fet.
I no basta ésser graciosa,
el millor és ne la fe
i nel color del mariné
quan te parla l'alguerès
més antic del bastió,
com al temps del llantió.
Qui m'ha vist sol per un poc
és aquell de l'islot,
i la fe de aqueixa gent
més calenta de lo foc,
m'ha posat lo nom d'ell
com qui dóna el sou anell.
Lo que he vist fins de antic,
lo que he entés de dia, de nit
ben tancat tenc al sic;
i les barques de coral,
o qui gita llestr el ral,
qui la reda és parassant,
o qui diu «jo só salpant»,
tot un quadru és de pintor
que té a postu lo sentit
i jovial viu de color.

(pag. 350)